

REÏNTEGRATIECOACH

Er zijn niet alleen veel vrouwen aan het reïntegreren, het zijn ook steeds vaker vrouwen die anderen helpen bij hun reïntegratie. Als eenpitter of binnen een reïntegratiebureau. Het FNV VrouwenMagazine portretteert drie van hen.

Deel 2: Simone Wellens

'Op eigen benen staan levert veel op'

Al ruim twintig jaar is Simone Wellens (58), consulent bij reïntegratiebureau Revenu in Tilburg, een bekende in de wereld van de reïntegratie. Dat ze zelf ooit alleenstaand moeder in de bijstand was, helpt haar daarbij. 'Ik zie mezelf soms meer als psychosociaal werker.'

tekst Priscilla Sharon Thé
fotografie Liesbeth Dinnissen

Wellens begeleidt vaak alleenstaande moeders en weet als geen ander hoe moeilijk de weg uit de bijstand naar de arbeidsmarkt voor hen kan zijn.

'Ik was 21 toen ik trouwde en op mijn 35ste was ik gescheiden en alleenstaand moeder met twee kinderen. Na de scheiding ben ik tien jaar lang alleen maar bezig geweest met overleven. Ik moest alles alleen regelen: de zorg voor de kinderen, het huishouden, geld. Ik kreeg alimentatie voor de kinderen, maar dat werd verrekend met mijn bijstandsuitkering.'

Herkenning

Ongeveer vier jaar na de echtscheiding begon ze weer met werken. Via vrijwilligerswerk, onder schooltijd van de kinderen, kwam Wellens, die de hbo-opleiding Pedagogiek had gedaan, via het arbeidsbureau en allerlei verschillende functies in de reïntegratiesector terecht.

Haar eigen ervaring helpt haar in dit werk, merkt ze. 'Er is daardoor sneller herkenning waardoor cliënten makkelijker hun verhaal durven te vertellen. Ik ga als mens tegenover een ander mens zitten. Dat klinkt logisch, maar wordt bij veel instanties vaak vergeten. Natuurlijk moet er een professionele afstand zijn, maar de manier waarop je dat doet, maakt heel veel uit.'

Bij reïntegratiebureau Revenu, waar Wellens 20 uur per week werkt, is het motto: Werken is gezond. 'Het uitgangspunt is de piramide van Maslow', vertelt ze. 'Mensen moeten eerst hun primaire zaken op orde hebben, voor ze een volgende stap kunnen maken naar de arbeidsmarkt.'

De vrouwen die Wellens begeleidt, focussen zich vaker op belemmeringen dan op mogelijkheden, is haar ervaring. 'Deze vrouwen zitten vaak met de verwerking van hun verleden, ze hebben een hoop blokkades te overwinnen. Ze moeten eerst de voordelen gaan zien van een baan en overtuigd raken dat het hen op sociaal en economisch gebied verder kan helpen. Daarnaast moeten ze inzien dat ze een voorbeeldfunctie hebben ten opzichte van hun kinderen.'

Op eigen benen

Als ervaringsdeskundige weet Wellens dat een scheiding en een leven in de bijstand voor kinderen niet altijd makkelijk is. 'Mijn ex en ik hadden een goede omgangsregeling, waarbij de weekenden voor hem waren. We hebben er beiden altijd ons best voor gedaan dat ze ons allebei zagen, maar het vergde wel veel aanpassings- en incasseringsvermogen van hen.'

De regeling vond ik bovendien voor mezelf niet helemaal eerlijk, want ik stond er wel vijf dagen per week alleen voor en hij maar twee.' Wellens heeft bij haar scheiding nooit alimentatie aangevraagd voor zichzelf. Bewust. 'Op de één of andere manier heb ik altijd een drive gehad dat ik wel voor mezelf kon zorgen. Dat is misschien wel het belangrijkste advies dat ik kan geven aan mijn vrouwelijke cliënten: Ga op eigen benen staan, want uiteindelijk levert je dat meer op.' □